

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Ing. J. O.**, bytem Slušovice, Padělky 545, v řízení zastoupeného Mgr. Miroslavou Smékalovou, advokátkou se sídlem Šumperk, Hlavní třída 3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2009 č.j. KUOK/109071/2009, ve věci stavebního povolení,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2009 č.j. KUOK/109071/2009, jímž bylo

zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 4.8.2009 čj. 2009/278/SU-MUZZB-24, kterým byly dodatečně povoleny stavební úpravy objektu bývalé drůbežárny na pozemku parc. č. 811 v k.ú. Václavov u Zábřeha za účelem změny užívání na objekt kovovýroby s administrativní částí.

Žalobce namítá, že:

- 1) žalovaný si nevyžádal posudek odborné organizace zabývající se ochranou přírody a spokojil se pouze s vyjádřením oddělení životního prostředí MÚ v Zábřehu, přitom se jedná o chráněnou krajinnou oblast,
- 2) bylo zastaveno řízení o odstranění stavby a na základě dodatečné žádosti stavebníka bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby - řízení o odstranění stavby tak nemělo pro stavebníka žádné důsledky,
- 3) pracovníci stavebního úřadu věděli o nepovolených stavebních úpravách, neboť ve svém vyjádření uvedli, že stavba je jim dostatečně známa a není nutná osobní kontrola,
- 4) žalobce nebyl o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby vyrozuměn a musel se sám domáhat, aby byl účastníkem řízení,
- 5) stavba je v rozporu s územním plánem, resp. území není určeno pro průmyslovou výrobu,
- 6) žalovaný rozhodl neobvykle rychle,
- 7) žalovaný se nezabýval odvolací námitkou, že změnou využití stavby bude poškozen žalobcův majetek (hlukem, prachem, zplodinami výroby, otřesy), a proto klesne jeho hodnota,
- 8) čerpáním vody ze studny by mohlo dojít k poklesu vody ve studni žalobce, přičemž stavební povolení k zřízení studny a povolení k odběru podzemních vod bylo vydáno teprve v březnu 2009,
- 9) je nedostatečně vyřešeno odvádění odpadních vod,
- 10) je nedostatečně vyřešen odvod dešťové vody, hrozí podmáčení pozemků žalobce,
- 11) žalobce neobdržel elektronický opis spisu.

Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Stavební úřad rozhodl v souladu se stanovisky dotčených orgánů. Předmětná stavba je v souladu s cíli a záměry územního plánování, když místní část Zábřeh Václavov nemá zpracovanou územně plánovací dokumentaci a Město Zábřeh vyslovilo s novým využitím objektu souhlas. Stavební úřad provedl na místě stavby dne 23.10.2009 namátkovou kontrolní prohlídku. Žalobce byl účastníkem řízení a jeho procesní práva nebyla narušena. K zajištění dopravní obslužnosti budoucí průmyslové výroby postačí vozidla o hmotnosti do 15 tun. Stavba je přístupná po komunikaci, která již nyní slouží k přístupu k zemědělsky využívaným a lesním pozemkům. Pokud žalobce namítá, že užíváním komunikace dojde k znehodnocení jeho nemovitosti, předjímá dosud nenastalý stav, přičemž mu nic nebrání, aby se v budoucnu v takovém případě obrátil na občanskoprávní soud. Objekt žalobce leží na vrstevnici 385-390 m.n.m., objekt stavebníka na 385 m.n.m. Stav vody ve studni tak bude patrně v podstatě shodný. K podmáčení pozemku žalobce docházet nemůže, jelikož se pozemky nenachází proti sobě, pozemek žalobce je na vyšší a stejné vrstevnici a mezi pozemky se navíc nachází pozemní komunikace. Žalovaný nikdy nebránil žalobci v možnosti nahlížet do spisu a činit si z něj výpisy a kopie, není však povinností

žalovaného zaslat účastníkovi dle písemného požadavku elektronický opis spisu, takový postup by byl v rozporu se správním řádem.

K řízení se připojili (jako osoby zúčastněné) vlastník předmětné stavby J. K., Ing. E. O. a Město Zábřeh.

Ing. E. O. se ve svém vyjádření ztotožnila s žalobou.

J. K. ve svém vyjádření uvedl, že v obci se nacházejí další firmy, a to v bezprostřední blízkosti obytných domů – kovovýroba, 3 stolařské dílny, lisovna umělých hmot, pila. V době provozu drůbežárny tam byli chováni brojlery v tisících kusech, kdy odvětrávání bylo řešeno 4 ventilátory o DN 1m s nepřetržitým provozem; to mělo za následek šíření zápachu a hluk. Přijížděly sem kamiony s krmením a kamiony, které odvážely brojlerů. V případě realizace předmětné stavby bude výroba prováděna na CNC strojích, které jsou méně hlučné; obrábění na těchto strojích neprodukuje zplodiny ani odpad. Po cestě nebude třeba jezdit velkými vozy, neboť v místě zpracováváný materiál (tyče do délky 3m a do DN 20 mm) lze dovézt menším vozem, hotové výrobky jsou skladné (40 tis. výrobků se expeduje v krabici 20 x 20 cm). Provoz na silnici bude menší než byl, samotný provoz k objektu stavebníka nemůže způsobit poškození žalobce domu. Nová studna stavebníka je níže než studna žalobce.

Město Zábřeh se k věci samé nevyjádřilo.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce namítal, že žalovaný nepostupoval správně, když si nevyžádal posudek odborné organizace zabývající se ochranou přírody a spokojil se pouze s vyjádřením oddělení životního prostředí MÚ v Zábřehu, přitom se jedná o chráněnou krajinnou oblast.

Podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPK“), k umístění a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

Krajský soud zdůrazňuje, že předmětem řízení nebylo v posuzované věci umístění ani povolení stavby nové, ale toliko stavební úpravy při nezměněném půdorysu a při nezměněné výšce dosavadní stavby. Za této situace aprobejuje postup stavebního úřadu, pokud nevyžadoval podle § 12 odst. 2 ZPK výslovný souhlas orgánu ochrany přírody a spokojil se s jeho stanoviskem, v němž orgán ochrany přírody sám předmětné stavební úpravy nevyhodnotil jako stavbu vyžadující souhlas podle § 12 odst. 2 ZPK a z hlediska krajinného rázu vyjádřil se stavebními úpravami souhlas.

Nelze přisvědčit ani námitkám o tom, že nedovolené stavební práce na objektu byly stavebnímu úřadu známy (když ani nepovažoval za nutné provést osobní prohlídku), a že řízení o odstranění povolení stavby nemělo pro stavebníka žádné důsledky.

Stavební úřad postupoval v posuzovaném případě přesně podle příslušných zákonných ustanovení.

Podle § 129 odst. 1 písm. b) zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon, v rozhodném znění (dále jen „SZ“), stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním.

Podle § 129 odst. 2 SZ stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

- a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území,
- b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
- c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Podle § 129 odst. 3 SZ u stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odstavci 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111 až 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví.

Stavební úřad tedy konal podle zákona, zahájil-li po zjištění, že stavební úpravy jsou prováděny bez povolení, řízení o odstranění stavby (§ 129 odst. 1 SZ), toto po podání žádosti o dodatečné povolení stavby přerušil a jednal o dodatečném povolení (§ 129 odst. 3 SZ) a po vyhodnocení, že stavební úpravy nejsou v rozporu s územně plánovací dokumentací, není prováděna na pozemku, kde by to bylo právním předpisem zakázáno či omezeno a není v rozporu s obecnými technickými požadavky na výstavbu či s veřejným zájmem (§ 129 odst. 2 SZ), stavební úpravy dodatečně povolil a řízení o odstranění stavby zastavil (§ 129 odst. 3 SZ).

Konal-li tedy stavební úřad přesně podle těchto zákonných ustanovení, nelze mu jeho postup účinně vytýkat.

Nedůvodné jsou i námitky, že se žalobce musel sám domáhat, aby byl účastníkem řízení a že mu nebyla poskytnuta kopie spisu.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 65 odst. 2 s.ř.s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

U uvedeného okruhu námitek je třeba konstatovat, že domáhal-li se žalobce, aby byl účastníkem řízení a toto postavení mu bylo přiznáno, nemělo event. dřívější pochybení stavebního úřadu za následek poškození jeho práv, když následně jako účastník v řízení aktivně vystupoval. Ani neposkytnutí kopie správních spisů mu nezabránilo podat v příslušné lhůtě obsáhlé námitky proti předmětným stavebním úpravám. Krajský soud proto uzavírá, že tímto postupem správního úřadu nebyl žalobce zkrácen na svých právech tak, aby tento postup (pokud by byl nesprávný či nezákonný), byl s to přivodit nezákonné rozhodnutí o věci samé. Případná vytýkaná pochybení stavebního úřadu (jsou-li pochybeními) tak nejsou důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.].

Pokud jde o rozpor s územním plánem, je nutno předznámenat, že správní soud nemůže přihlídnout k územnímu plánu města Zábřeh ze dne 6.5.2010, který předložila osoba zúčastněná na řízení Ing. E. O., když soud vychází ze skutkového stavu, jaký tu byl v době rozhodování správního orgánu. V době rozhodování územní plán pro k.ú. Václavov neexistoval a tak nemohla být rozhodnutí správních orgánů s ním v rozporu. Navíc s uvedenou stavbou vyjádřil orgán územního plánování souhlas přípisem ze dne 28.4.2008 zn. 2009/804/OR-MUZB.

Žalobce dále namítá, že žalovaný rozhodl neobvykle rychle. Takový postup ovšem sám o sobě nemohl způsobit žalobci žádnou újmu a není v rozporu se zákonem, který naopak akcentuje potřebu rychlého rozhodování ve věci (§ 6 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů); tato námitka tedy rovněž nemůže být důvodem, aby žalobě mohlo být vyhověno.

Žalobce dále namítl, že se žalovaný ve svém rozhodnutí nezabýval jeho odvolací námitkou, že změnou stavby bude podstatně poškozen jeho majetek (hlukem, prachem, zplodinami a otřesy) a dojde tak k poklesu jeho hodnoty. V odůvodnění rozhodnutí žalovaného je uvedeno, že se s touto námitkou vypořádal dostatečně stavební úřad (a z rozhodnutí žalovaného je zjevné, že právě s tímto hodnocením stavebního úřadu se žalovaný ztotožnil); k obslužnosti průmyslové výroby postačí provoz vozidel o celkové hmotnosti do 15 tun, přičemž namítnuté znehodnocení nemovitosti je předjímáním budoucího stavu, který pokud by nastal, je možno řešit cestou občanskoprávního sporu. Z obsahu spisu vyplývá, že součástí projektové dokumentace je hluková studie, ze které vyplývá, že hluk nebude přesahovat hygienické limity. Pokud jde o poškozování staveb - stavební úřad nezaznamenal ani nedohledal žádné podněty o poškozování okolních staveb z doby,

kdy k objektu jezdila těžká mechanizace, když byl využíván jako výkrmna brojlerů. Dotčené správní orgány vyjádřily s předmětným záměrem souhlas (orgán veřejné správy v oblasti ochrany ovzduší, orgán ochrany přírody, orgán veřejné správy v oblasti nakládání s odpady a další orgány). Z uvedeného vyplývá, že žalovaný se námitkou žalobce zabýval a dostatečně se s ní vypořádal.

K uvedenému krajský soud dodává, že nelze opomíjet předmět řízení – stavební úpravy ke změně stavby, nikoli k výstavbě stavby nové. V takovém případě je třeba srovnat stav, který by tu byl bez požadované změny (zde výkrmna brojlerů s pohybem těžké mechanizace, na který žalobce sám upozorňuje při námitkách týkajících se doby, kdy byla předmětná výkrmna v provozu) oproti stavu navrhovanému (kovovýroba s pohybem vozidel do 15 t). Z obsahu spisu, námitek žalobce ani z jiných skutečností se nepodává, že by právě navrhovaná *změna* měla způsobit zhoršení podmínek ve vlivech na rodinný dům žalobce oproti dosavadní situaci, kdy předmětný objekt sloužil jako výkrmna brojlerů.

Nelze přisvědčit ani námitce, že čerpáním vody ze studny u předmětné stavby může dojít k poklesu vody v studni žalobce. Žalobce tuto námitku nepředložil žalovanému v odvolání, a proto nemohl očekávat, že se bude žalovaný ve svém rozhodnutí touto námitkou zabývat. Ze spisu pak vyplývá, že nově vrtaná studna pro zásobování předmětného objektu byla schválena v samostatném řízení vodoprávním úřadem, není tedy vůbec předmětem řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí. Před vydáním rozhodnutí o dodatečném povolení stavby si navíc stavební úřad vyžádal stanovisko vodoprávního úřadu, z jehož sdělení ze dne 25.5.2009 čj. 2009/1093/ZP-MUZB, vyplývá, že proti uvedenému řešení vodoprávní úřad nic nenamítá.

Nedůvodnou soud shledal i námitku žalobce, že není dostatečným způsobem řešeno odvádění odpadních vod. Tuto námitku žalobce žalovanému v odvolání nepředložil a opět tak nemohl očekávat, že se jí bude žalovaný zabývat. S touto námitkou se však příléhavě vypořádal stavební úřad, když správně zhodnotil, že z projektové dokumentace vyplývá, že stávající septik bude upraven na žumpu na vyvážení. Proti uvedenému řešení nic nenamítal ani vodoprávní úřad ve svém sdělení ze dne 25.5.2009, čj. 2009/1093/ZP-MUZB. Řešení odpadních vod je tak řešeno dostatečným způsobem. Obává-li se žalobce jiného jednání stavebníka (nevyvážení a následné přetékání žumpy, příp. její vyústění do trativodu), takové jednání není napadeným rozhodnutím ani rozhodnutím stavebního úřadu arobováno, naopak jediným povoleným řešením je bezodtoká žumpa s vyvážením. Toto řešení samo o sobě žalobce nerozporuje, navíc takové řešení je v souladu s § 38 odst. 6 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodním zákonem), ve znění účinném v době rozhodování správních orgánů (dále jen „VZ“).

Dále žalobce namítl, že je nedostatečně řešen odvod dešťové vody. Tuto námitku neuplatnil při odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, a tak se jí žalovaný ani nezabýval. Takovou námitku žalobce poprvé uplatnil dne 3.8.2009 při ústním jednání – nahlížení do projektové dokumentace, jak je zaznamenáno v protokolu ze dne 3.8.2009, sp. zn. Výst. 278/2009/Pe. Stavebním úřadem byl však podle § 112 odst. 2 SZ poučen oznámením ze dne 20.4.2009, které bylo žalobci doručeno dne 24.4.2009, že může uplatnit své námitky, popřípadě důkazy do 10 dnů

od doručení tohoto oznámení a že k později uplatněným námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto. Je tedy patrné, že námitku ohledně nedostatečně řešeného odvodu dešťové vody uplatnil žalobce až po koncentraci řízení a stavební úřad k ní nepřihlížel v souladu se stavebním zákonem a s poučením, které žalobci poskytl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.06.2008 čj. 9 As 80/2007-66, www.nssoud.cz, kde Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*k námitkám proti projednávané stavbě, které účastník stavebního řízení neuplatní ve lhůtě pro to stanovené a ani je neuvede v podaném odvolání proti rozhodnutí o stavebním povolení, správní soud nepřihlédne, pokud se netýkají konkrétního porušení kogentního předpisu hmotného nebo procesního práva.*“). Na okraj je vhodné poznamenat, že za včasné uplatnění námitky o nedostatečném řešení odvodu dešťových vod nelze považovat ani obecný odkaz žalobce v jeho podání ze dne 3.5.2009 na nesplnění podmínek § 5 zákona VZ, když toto ustanovení ve znění účinném v době žalobcova podání, tedy před novelou provedenou zákonem č. 150/2010 Sb., ještě neobsahovalo ustanovení o srážkových vodách; žalobce tak svým odkazem na tento paragraf svou námitku ve vztahu k odvodu dešťových vod rovněž nevyjádřil.

Krajský soud uzavírá, že žádný ze žalobních bodů neshledal důvodným, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalovanému, který byl v tomto řízení úspěšný, nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť mu podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady přesahující běžnou úřední činnost (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Osobám zúčastněným na řízení soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim neukládal žádné povinnosti, s nimiž by byl vznik nákladů spojen ani neshledal žádné okolnosti zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení těmto osobám odůvodňovaly (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 29. března 2012

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu